

For det andet påhviler bidragspligten personer, der har lønindkomst m.v. fra beskæftigelse udført i udlandet for en arbejdsgiver her i landet. Lønmodtagere, der f.eks. udstationeres gennem kortere eller længere tid, med bevarelse af ansættelsesforhold hos en arbejdsgiver her i landet, er således fortsat bidragspligtige efter loven, jf. dog § 7, stk. 4, og bemærkningerne hertil.

Personer, der er omfattet af kildeskattelovens § 48 E, om beregning af en endelig 30 pct.'s skat af vederlag fra beskæftigelse her i landet i en kortere periode, er omfattet af bidragspligten.

Efter lovforslagets § 7, stk. 1, litra b, påhviler bidragspligten personer, der modtager fratrædelsesgodtgørelser m.v. og pensionslignende ydelser fra en tidligere arbejdsgiver her i landet.

Efter lovforslagets § 7, stk. 1, litra c, påhviler bidraget personer, der er skattepligtige efter kildeskattelovens § 1, og som modtager vederlag, honorarer eller anden indkomst for personligt arbejde her i landet uden for ansættelsesforhold, som ikke kan henføres til selvstændig erhvervsvirksomhed.

Omfattet af denne bestemmelse er for det første personer, der oppebærer indkomst uden for ansættelsesforhold uden at være egentlig erhvervsdrivende. Det drejer sig for det andet om personer, der er selvstændige erhvervsdrivende, men desuden oppebærer indkomst uden for ansættelsesforhold, der ikke kan henføres til den selvstændige erhvervsvirksomhed. Det kan f.eks. være personer, der modtager honorarer m.v.

I begge tilfælde vil de pågældende indkomster være B-indkomster, medmindre indkomsten med hjemmel i kildeskattelovens § 43, stk. 2, er gjort til A-indkomst.

Af administrative grunde er det foreslået, at opgørelsen af bidragsgrundlaget for disse indkomster skal ske på grundlag af oplysninger fra selvangivelsen. Det er derfor foreslået, at kun fuldt skattepligtige personer er bidragspligtige af disse vederlag, honorarer m.v.

Til stk. 3

Efter lovforslagets § 7, stk. 3, påhviler bidraget personer, der er hjemmehørende og driver selvstændig erhvervsvirksomhed her i landet, samt personer, som er hjemmehørende i udlandet og driver selvstændig virksomhed med fast driftssted her i landet.

Ved afgørelse af, om en person er lønmodtager eller selvstændig erhvervsdrivende kan der tages udgangspunkt i den praksis, der anvendes på skatteområdet, jf. cirkulære nr. 116 af 5. oktober 1988 om afgrænsning mellem lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende på skattelovgivningens område.

Til stk. 4

Med hjemmel bl.a. i EØF-traktatens art. 51 har Rådet vedtaget en forordning om social sikring for arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (Rfo 1408/71 med senere ændringer).

Formålet med denne forordning er at sikre en koordineret og sammenhængende anvendelse af medlemsstaternes lovgivning om social sikring på de arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende, som benytter sig af muligheden for at arbejde og opholde sig i en anden medlemsstat end hjemstaten, med henblik på at sikre dem mod tab af rettigheder, der ellers ville være en følge heraf. Forordningen er således medvirkende til at fjerne hindringer for gennemførelsen af princippet om arbejdskraftens fri bevægelighed og udgør som sådan et nødvendigt supplement til reglerne om personers frie bevægelighed.

Samordningen i forordningen består bl.a. i lovvalgsregler, der har til formål at sikre, at vandrende arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende altid vil være omfattet af et lands sociale sikringsordning, men omvendt alene har de rettigheder og er underlagt de pligter, der følger af dette ene lands lovgivning. Hvis pligten til social sikring i medfør af forordningens lovvalgsregler overgår eller bevares i et andet EF-land end Danmark, har dette land således også retten til at opkræve eventuelle bidrag, som de berettigede skal betale til finansiering heraf.

For at imødegå, at der i disse situationer er bidragspligt både her i landet og i det pågældende andet EF-land, foreslås det, at der for denne personkreds alene er bidragspligt i det omfang det følger af forordningen, at de pågældende er undergivet dansk lovgivning.

Det er ikke alle de ydelser, som skal finansieres af bidraget efter denne lov, der er omfattet af forordningen. Det vil imidlertid være meget vanskeligt at foretage en helt præcis afgrænsning af de bidrag, som er omfattet af forordningen.

For at undgå, at der kan opstå tvivl om, hvorvidt loven respekterer Danmarks EF-retlige forpligtelser efter forordningen, og for at undgå det administrative besvær, der vil være forbundet med, at den personkreds, der er omfattet af forordningen, i givet fald gøres delvis bidragspligtig for så vidt angår den del af bidragene, som ikke er omfattet af forordningen, og hvor der således heller ikke er pligt til at følge forordningens lovvalgsregler, foreslås det, at disse personer fuldstændig undtages fra bidragspligt.

I det omfang forordningens regler imidlertid fører til, at netop dansk lovgivning skal finde anvendelse, vil de pågældende dog være bidragspligtige efter stk. 1-3. Forordningens lovvalgsregler bliver herved be-